

N:o 94.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 13 maj 1896.
 — — — — Andra Kammaren — 13 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående beviljande af statsbidrag för ny reglering af viss del af Mariestad i följd af den staden år 1895 öfvergångna brand.

(Statsutskottets utlåtande n:o 55.)

Till Konungen.

I en den 10 sistlidne april till Riksdagen aflåten proposition har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att, för ny reglering af viss del af Mariestad i följd af den staden år 1895 öfvergångna brand, åt nämnda stad bevilja, såsom bidrag till inlösen af mark, som erfordras till utläggning af gator, torg och andra platser, samt till bestridande af de med regleringens genomförande i öfrigt förenade kostnader, ett understöd af tillhoppa etthundra-femtiotusen kronor, deraf femtiotusen kronor såsom anslag utan återbetalnings-skyldighet och etthundratusen kronor såsom lån, att lyftas under år 1897 och tillgodonjutas på de vilkor i öfrigt, som omförmälas i ett propositionen bifogadt utdrag af protokoll öfver civilärenden.

Vid behandlingen af ifrågavarande proposition har Riksdagen icke funnit något att erinra deremot, att staten lemnar staden Mariestad bidrag för genomförande af ny reglering efter eldsvådan i december månad sistlidet

år. Af de upplysningar, som i ärendet meddelats, synes dock icke framgå, att en del af detta bidrag ovilkorligen bör gifvas i form af anslag utan återbetalningsskyldighet. Då i liknande fall städer förut erhållit dylika anslag, hafva i allmänhet såväl ellsolyckans omfång som kostnaderna för stadens reglering varit betydligt större, icke blott i och för sig, utan äfven om vederbörligt afseende fästes vid de särskilda städernas storlek och olika ekonomiska förhållanden. Så beräknades efter Umeå stads brand regleringen komma att kosta 860,000 kronor samt uppförandet af nya, samhället tillhöriga byggnader kräfvat en utgift af 750,000 kronor, till betäckande hvaraf funnes att tillgå sammanlagdt omkring 325,000 kronor. Efter Luleå stads brand beräknades regleringen betinga en kostnad af 867,163 kronor 20 öre, hvarjemte staden hade att uppföra nya allmänna byggnader för 500,000 kronor. Tillgänglig brandskadeersättning utgjorde 60,000 kronor. Kostnaden för reglering af staden Söderhamn efter 1876 års brand uppskattades till 1,359,002 kronor förutom hvad som åtginge till ordnande af södra stadsdelen. Med dessa belopp kunna kostnaderna för Mariestads reglering, 210,000 kronor, jemte 60,000 kronor för uppförande af nytt rådhus, icke jämföras. Deremot synas förhållandena i Hudiksvall efter eldsvådorna åren 1878 och 1879 erbjuda en lämpligare jämförelse. Stadens reglering beräknades der medföra en utgift af 269,419 kronor 25 öre, hvartill kommo 100,000 kronor för ett nytt rådhus. Hudiksvalls stad erhöi icke något anslag, utan allenast ett lån å 200,000 kronor.

Då Riksdagen sålunda ansett tillräckliga skäl ej föreligga att bevilja Mariestad det ifrågasatta anslaget utan återbetalningsskyldighet, har Riksdagen emellertid höjt låneunderstödet till 150,000 kronor, och har Riksdagen, då vilkoren för lånet torde böra bestämmas så fördelaktiga för staden som möjligt, ansett räntan kunna fastställas till 3,6 procent för år med åtnjutande af räntefrihet till 1900 års slut.

Riksdagen har alltså på det sätt bifallit Eders Kongl. Maj:ts ifrågasvarande proposition, att Riksdagen, för ny reglering af viss del af Mariestad i följd af den staden år 1895 öfvergångna brand, åt nämnda stad beviljat, såsom bidrag till inlösen af mark, som erfordras till utläggning af gator, torg och andra allmänna platser, samt till bestridande af de med regleringens genomförande i öfrigt förenade kostnader, ett låneunderstöd af 150,000 kronor, att lyftas i riksgäldskontoret under år 1897, mot vilkor:

1) att stadsfullmäktige i stadens namn och på dess vägnar för lånesumman afgifva sin till riksgäldskontoret eller ordres ställda skuldförbindelse, innefattande de för lånets användande och återbetalning stadgade vilkor;

2) att hvad af lånet icke blifvit hos riksgäldskontoret uttaget före slutet af år 1897 icke får derefter utbetäckas;

3) att lånebeloppet får utan ränta och kapitalafbetalning innehafvas till 1900 års slut, hvarefter och intill dess lånet blifvit till fullo godtgjort fyra och sex tiondedels procent å dess ursprungliga belopp bör till riksgäldskontoret årligen inbetalas, deraf ränta efter tre och sex tiondedelar för hundra å det ogulda kapitalet först beräknas och afgår samt öfverskottet utgör kapitalafbetalning; samt

4) att inbetalning af den uti näst föregående punkt omförmälda annuitet bör vid hvarje års slut verkställas, vid påföljd för underlåtenhet deraf, att å annuiteten beräknas fyra och en half procent ränta från förfallodagen.

Stockholm den 13 maj 1896.

Med undersåtlig vördnad.
